

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 28 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, declarat de avocata Natalia Pruteanu, în numele inculpaților

Abo Salah Asem Abd Elwahab,
născut la XX XXXX XXX în XXXX, locuitor al mun.
XXXXX, bd. XXXXX X, ap. XX, cetățean al
Israelului, fără antecedente penale;

Awawdi Abd El Aziz Tarek, născut la
XX XXX XXX în XXXX, locuitor al mun. XXXXX, str.
XXXXX X, ap. XX, cetățean al Israelului, fără
antecedente penale.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 02.06.2015 – 28.04.2017,
instanța de apel: 14.06.2017 – 28.11.2018,
instanța de recurs: 05.03.2018 – 25.04.2018.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 28 aprilie 2017, Abo Salah Asem Abd Elwahab a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei.

Awawdi Abd El Aziz Tarek a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20.000 lei.

De la inculpații Awawdeh Muhammad Majed, Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek s-a încasat, în mod solidar, prejudiciul moral în beneficiul părților vătămate Stanciu I., XXXX X., Kar Nazmi și Kar S. în mărime de 30.000 lei pentru fiecare și cheltuielile judiciare în mărime de 3500 lei pentru fiecare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Awawdeh Muhammad Majed, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Instanța de fond a constatat că la 11 mai 2014, orele 04.00, inculpatul Abo Salah Asem Abd Elwahab, aflându-se împreună cu Awawdi Abd El Aziz Tarek, Awawdeh Muhammad Majed și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în incinta localului „King Kong” din str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au provocat un scandal, aplicând lovituri asupra lui Kar S., Kar N., Stanciu I. și minorei XXXXX X.

Astfel, în timp ce se afla în localul menționat, s-a apropiat împreună cu Awawdi Abd El Aziz, Awawdeh Muhammad și alte persoane nestabilite, de minora XXXX X, de Stanciu I., Kar S. și Kar N. și, fără careva motive, împreună cu Awawdi Abd El Aziz, Awawdeh Muhammad, în prezența persoanelor aflate în local, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i minorei XXXX X., conform raportului de constatare medico-legală nr. 2106 din 12.05.2014, echimoză la nivelului antebrațului drept, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

La fel, continuându-și acțiunile sale huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, intenționat, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, a aplicat mai multe lovituri cu picioarele și pumnii lui Kar S. și Stanciu I., ultimele cauzându-i, conform rezultatelor raportului de constatare medico-legală nr. 2107 din 12.05.2014, echimoze la nivelul cristei iliace pe dreapta, genunchiul stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

Inculpatul Awawdi Abd El Aziz Tarek, la 11 mai 2014, în jurul orei 04.00, aflându-se împreună cu Asem Abo Salah, Awawdeh Muhammad și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în incinta localului „King Kong” din str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au provocat un scandal, aplicându-i lovituri lui Kar S., Kar N., Stanciu I. și minorei XXXXX X.

Astfel, în timp ce se afla în localul menționat, s-a apropiat împreună cu Asem Abo Salah, Awawdeh Muhammad și alte persoane nestabilite, de minora XXXXX X., Stanciu I., Kar S. și Kar N. și, fără careva motive, împreună cu Asem Abo Salah, Awawdeh Muhammad, în prezența persoanelor aflate în local, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i minorei XXXX X., conform raportului de constatare medico-legală nr. 2106 din 12.05.2014, echimoză la nivelului antebrațului drept, care a fost cauzată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

La fel, continuându-și acțiunile sale huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând un cinism și obrăznicie deosebită, intenționat, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele și pumnii lui Kar S. și Stanciu I., ultimei cauzându-i, conform rezultatelor raportului de constatare medico-legală nr. 2107 din 12.05.2014, echimoze la nivelul cristei iliace pe dreapta, genunchiul stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul Abo Salah Asem Abd Elwahab nu a recunoscut vina și a indicat că în timp ce se aflau în respectivul local, la masa persoanelor de vis-a-vis a început o ceartă. Nu cunoaște cine a inițiat conflictul, erau mai multe persoane care se loveau reciproc. Personal nu a lovit pe nimeni.

Inculpatul Awawdi Abd El Aziz Tarek a pledat nevinovat și a relatat că la masa vecină a început un conflict. În acel moment, el a cerut nota de plată, a așteptat vreo 15 minute, apoi a plecat acasă. Nu cunoaște cine a inițiat conflictul în care erau implicate mai multe persoane, care își aplicau lovituri unul altuia. Nu a văzut cine în cine lovea, iar el nu a aplicat lovituri nimănui.

Totodată, vinovăția inculpaților Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek este demonstrată prin probele administrate, și anume:

declarațiile părții vătămate Kar S. că la 11.05.2014, aflându-se în clubul de noapte „King Kong”, un grup de persoane de origine arabă, printre care și inculpații, s-au apropiat de masa lor și, în cadrul unei neînțelegeri, încălcând ordinea publică într-un mod foarte obraznic, le-au atacat, agresându-le fizic și aplicându-le lovituri;

declarațiile părților vătămate XXXXX X., Stanciu I. și Kar N., conform cărora la 11.05.2014, aflându-se în clubul de noapte „King Kong”, un grup de persoane de origine arabă, printre care și inculpații, s-au apropiat de masa lor și, în cadrul unei neînțelegeri, încălcând ordinea publică într-un mod foarte obraznic, le-au atacat și le-au aplicat lovituri;

declarațiile martorului Zavtoni A. că la 10.05.2014, împreună cu părinții au mers în clubul de noapte „King Kong”, unde se aflau Stanciu I. cu fiica, sora acesteia Kar S. cu soțul și Cojușneanu P. În timpul cât s-au aflat în club, careva altercații sau neînțelegeri cu persoanele din local n-au fost. În jurul orei 04.15, de Kar S. s-a apropiat un tânăr de origine arabă, care i-a spus ceva la ureche, iar aceasta i-a răspuns că este căsătorită. Stanciu I., în limba arabă, i-a spus că aceasta este căsătorită, iar tânărul nu a reacționat. În jurul ei s-au adunat mai mulți tineri de origine arabă, iar unul din ei a împins-o pe Stanciu I., iar altă persoană a aruncat în ea cu un pahar din sticlă, lovind-o la piciorul stâng în partea de jos. S-a speriat și a ieșit afară, revenind aproximativ peste 1-2 minute. Când s-a întors Stanciu I. era jos, iar Kar S. se afla pe canapea. Kar N. a strigat ceva în limba turcă în adresa persoanelor care se aflau în colțul drept al sălii, după care, din nou, în jur de 15 persoane de origine arabă s-au îndreptat spre ei, aplicând diferite lovituri cu mâinile și picioarele în Kar S., Kar N., Stanciu I. și XXXXX X.;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2217/D din 23.09.2014 prin care la Stanciu I. s-au depistat vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2216/D din 18.09.2014, conform cărui la Kar N. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1218/D din 18.09.2014, potrivit cărui la Kar S. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate;

informațiile 903 din 11.05.2014 prin care se atestă că la 11.05.2014 Kar S. și XXXXX X. au beneficiat de asistență medicală;

informația 902, potrivit căreia la 11.05.2014, ora 04.25 pe str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, în barul „King Kong” a avut loc o bătaie;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată XXXXX X. l-a recunoscut pe Abo Salah Asem Abd Elwahab ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, conform căruia partea vătămată XXXXX X. l-a recunoscut pe Awawdeh Muhammad Majed ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, potrivit căruia partea vătămată XXXXX X. l-a recunoscut pe Awawdi Abd El Aziz Tarek ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată Kar N. l-a recunoscut pe Awawdeh Muhammad Majed ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video și vizualizarea nemijlocită a acestora în cadrul ședinței de judecată prin care se atestă participarea inculpaților în actul de huliganism care a avut loc la 11.05.2014, ora 04.25 pe str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, în barul „King Kong”.

Potrivit înregistrării video din camera de luat vederi nr. 2, recunoscută și anexată în calitate de corp delict, la 11.05.2014, ora 04.16.53 persoana asemănătoare cu Awawdeh Muhammad Majed ia ceva de pe masă și aruncă spre locul unde stăteau persoanele asemănătoare cu Stanciu I., XXXX X., Kar S. și Kar N.

Afirmația inculpaților că s-au aflat în local, dar nu fac parte din cercul persoanelor de origine arabă care au încălcat ordinea publică și le-au cauzat vătămări neînsemnate părților vătămate sunt irelevante, fiind apreciate ca o metodă de eschivare de la răspunderea penală.

Or, versiunea inculpaților este combătută prin declarațiile părților vătămate, care coroborează între ele, declarațiile martorului Zavtoni A., înregistrările video și procesele-verbale de recunoaștere a inculpaților.

Instanța a încadrat acțiunile inculpaților Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpații au săvârșit o infracțiune mai puțin gravă, sancțiunea căreia la data comiterii prevedea amendă de la 400 la 1000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani, că aceștia nu au antecedente penale, însă nu au recunoscut vina și nu au reparat prejudiciul moral, că nu au fost constatate circumstanțe atenuante, concluzionând că reeducarea și corectarea lor este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă maximă.

Totodată, instanța a conchis că inculpații urmează să achite, în mod solidar, în beneficiul părților vătămate Stanciu I., XXXXX X., Kar N. și Kar S. prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei pentru fiecare, suma dată fiind proporțională și echitabilă suferințelor fizice și morale suportate de aceștia în urma acțiunilor huliganice ale inculpaților.

3. Avocata Natalia Pruteanu a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpații Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek să fie achitați, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Apelanta a invocat că instanța de fond nu și-a motivat soluția de respingere a argumentelor apărării de emitere a unei sentințe de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală – fapta nu a fost săvârșită de inculpați, ce se confirmă prin declarațiile inculpaților Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek.

Acest fapt rezultă și din probele acuzării, și anume declarațiile părții vătămate Kar S., fiind stabilit, imediat, după epuizarea conflictului că Kar S. era în stare de ebrietate, conform înștiințării-903 și certificatului de vizită nr. 36118 din 11.05.2014, iar plângerea a fost depusă la organele de drept la 15.05.2014, deși conflictul a avut loc la 11.05.2014.

Și părțile vătămate Stanciu I. și Kar N. au depus plângeri la organele de drept la 15.05.2014.

Totodată, din declarațiile părții vătămate XXXX X. și ale martorului Zavtoni A. rezultă că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Instanța de fond, contrar prevederilor art. 94 Cod de procedură penală, și-a fondat soluția de condamnare pe probe inadmisibile.

Or, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014 prin care XXXXX X. l-a recunoscut pe inculpatul Abo Salah Asem drept persoana care l-a lovit pe Kar N., precum și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014 prin care XXXXX X l-a recunoscut pe inculpatul Awawdi Abd El Aziz Tarek sunt probe inadmisibile, în ședința de judecată, Stanciu I. confirmând cele declarate la 27.05.2014, că fiind din nou telefonată, a răspuns fiica ei XXXXX X, căreia i s-a adus la cunoștință procedura de recunoaștere a persoanelor, modul cum vor sta și că urmează să recunoască măcar pe cineva din ei, deoarece trebuie reținuți.

XXXXX X și Stanciu I. au confirmat ca actele respective nu sunt semnate de XXXXX X, aceasta nu a semnat nimic la 27.05.2014.

Conform procesului-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28.12.2014, examinarea obiectului a fost efectuată de către ofițerul de urmărire penală, însă urma să fie efectuată de specialist. Examinarea a durat 2 ore și 30 minute, pe când durata totală a discurilor este de mai bine de 2 ore.

Această examinare ar fi avut loc cu participarea lui Mohamid Mohhamad, semnătura căruia lipsește.

Mai mult, nu a fost efectuată expertiza care ar fi confirmat identitatea persoanelor din imagine, fiind utilizată sintagma „persoane asemănătoare cu”.

Instanța de fond și-a motivat sentința prin vizionarea imaginilor, fără a specifica care segment din aceste imagini demonstrează acțiunile întreprinse de inculpați și care au fost aceste acțiuni.

Or, motivarea de la pct. 44 al sentinței nu se referă la inculpații Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek, ci la acțiunile întreprinse de o persoană asemănătoare cu inculpatul Awawdeh Muhammad Majed.

Totodată, sunt inadmisibile ca probe raportul de expertiză medico-legală nr. 2217/D din 23.09.2014, întocmit în baza documentelor medicale pe numele lui Stanciu I., conform căruia nu se constată producerea leziunilor corporale depistate în rezultatul căderii corpului și raportul de expertiză medico-legală nr. 2216/D din 18.09.2014, întocmit în baza documentelor medicale pe numele lui Kar N., conform căruia nu au fost depistate fracturi ale coastelor.

Instanța de fond a încadrat acțiunile ambilor inculpați în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără a specifica care au fost aceste acțiuni și acțiunile concrete ale fiecărui inculpat întreprinse în privința fiecărei părți vătămate.

Prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei pentru fiecare parte vătămată este exagerat în raport cu circumstanțele cauzei or, părțile vătămate erau în stare de ebrietate alcoolică, una din părțile vătămate fiind însărcinată, erau însoțite de un minor la ora 04.00 într-un bar, unde se consuma alcool și narghilea, în cazuri similare, fiind dispusă încasarea unor sume mult mai mici. Or, stabilirea unei sume excesive în calitate de prejudiciu moral ar putea genera apariția unor suspiciuni de discriminare a inculpaților pe criterii de apartenență etnică sau de cetățenie, considerându-se că cetățenii străini au posibilități financiare mai mari, fiind omis faptul că aceștia sunt studenți.

La fel, a fost dispusă ilegal încasarea sumei de 3500 lei pentru fiecare parte vătămată, cu titlu de cheltuieli judiciare or, acestea nu întrunesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 96 Cod de procedură civilă.

Mai mult, în cazul în care ar fi fost demonstrată vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, pedeapsa aplicată lui Awawdi Abd El Aziz Tarek urma a fi redusă în temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, care prevede că dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări, ținând cont de faptul că i-a fost încălcat dreptul la libertate, acesta fiind deținut ilegal în stare de arest.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre în partea încasării daunei morale.

De la inculpații Awawdeh Muhammad Majed, Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek s-a încasat, prejudiciul moral în beneficiul părților vătămate Stanciu I., XXXXX X, Kar Nazmi și Kar S. în mărime a câte 10.000 lei pentru fiecare.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a conchis că inculpații au săvârșit infracțiunile incriminate, împrejurările fiind constatate din totalitatea probelor administrate,

corect apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpații nu au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor imputate, vinovăția lor se dovedește prin probe pertinente, concludente, utile și veridice și care coroborează între ele, și anume:

declarațiile părților vătămate Kar S., XXXXX X, Stanciu I. și Kar N.;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2217/D din 23.09.2014 prin care la Stanciu I. s-au depistate vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 2216/D din 18.09.2014, conform căruia la Kar N. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate;

raportul de expertiză medico-legală nr. 1218/D din 18.09.2014, potrivit căruia la Kar S. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate;

informațiile 903 din 11.05.2014 prin care se atestă că la 11.05.2014 Kar S. și XXXXX X au beneficiat de asistență medicală;

informația 902, potrivit căreia la 11.05.2014, ora 04.25 pe str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, în barul „King Kong” a avut loc o bătaie;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată XXXX X l-a recunoscut pe Abo Salah Asem Abd Elwahab ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, conform căruia partea vătămată XXXXX X l-a recunoscut pe Awawdeh Muhammad Majed ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei, potrivit căruia partea vătămată XXXXX X l-a recunoscut pe Awawdi Abd El Aziz Tarek ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de recunoaștere a persoanei prin care partea vătămată Kar N. l-a recunoscut pe Awawdeh Muhammad Majed ca persoana care i-a agresat la 11.05.2014, ora 04.25 în barul „King Kong”;

procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video și vizualizarea nemijlocită a acestora în cadrul ședinței de judecată prin care se atestă participarea inculpaților în actul de huliganism care a avut loc la 11.05.2014, ora 04.25 pe str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, în barul „King Kong”. Potrivit înregistrării video din camera de luat vederi nr. 2, recunoscută și anexată în calitate de corp delict, la 11.05.2014, ora 04.16.53 persoana asemănătoare cu Awawdeh Muhammad Majed ia ceva de pe masă și aruncă spre locul unde stăteau persoanele asemănătoare cu Stanciu I., XXXXX X, Kar S. și Kar N.

Or, probele scrise, în coroborare cu declarațiile părților vătămate, confirmă cu certitudine că inculpații Awawdi Abd El Aziz Tarek și Abo Salah Asem Abd Elwahab au săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpații Awawdi Abd El Aziz Tarek și Abo Salah Asem Abd Elwahab nu echivalează cu achitarea lor,

deoarece circumstanțele stabilite și probele cercetate dovedesc că aceștia au săvârșit infracțiunea imputată.

Afirmația apărării că Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek urmează să fie achitați pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați este neîntemeiată, fiind în deplină contradicție cu declarațiile părților vătămate Kar S., XXXXX X, Stanciu I. și Kar N., în care direct au indicat că inculpatul Abo Salah Asem Abd Elwahab, la 11.05.2014, în jurul orei 04.00, aflându-se împreună cu Awawdi Abd El Aziz, Awawdeh Muhammad și alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în incinta localului „King Kong”, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, au provocat un scandal, aplicându-le lovituri lui Kar S., Kar N., Stanciu I. și minorei XXXX X. Acesta aflându-se în localul menționat, s-a apropiat împreună cu Awawdi Abd El Aziz, Awawdeh Muhammad și alte persoane nestabilite, de minora XXXXX X, Stanciu I., Kar S. și Kar N. și, fără careva motive, împreună cu Awawdi Abd El Aziz, Awawdeh Muhammad, în prezența persoanelor aflate în local, i-a aplicat mai mult lovituri cu pumnii și cu picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i minorei XXXX X, conform raportului de constatare medico-legală nr. 2106 din 12.05.2014, echimoză la nivelul antebrațului drept, care a fost provocată prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată. Continuându-și acțiunile sale huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, manifestând un cinism și obraznicie deosebită, intenționat, exprimându-se cu cuvinte necenzurate, i-a aplicat mai multe lovituri cu picioarele și pumnii lui Kar S. și Stanciu I., ultimei cauzându-i, conform rezultatelor raportului de constatare medico-legală nr. 2107 din 12.05.2014, echimoze la nivelul cristei iliace pe dreapta, genunchiul stâng, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur, calificându-se ca vătămare neînsemnată.

Argumentele apărării că nici o probă nu indică asupra faptului că inculpații ar fi săvârșit infracțiunile înscrinate lor sunt nefondate, fiind stabilit că inculpatul Awawdeh Muhammad Majed, împreună cu Awawdi Abd El Aziz Tarek și Abo Salah Asem Abd Elwahab au încălcat ordinea publică și, manifestând o vădită lipsă de respect față de societate, au maltratat părțile vătămate.

Or, în ședința instanței de apel, fiind cercetate probele administrate, s-a constatat cu certitudine comiterea de către inculpați a faptelor infracționale imputate lor, probele acuzării fiind analizate și examinate minuțios, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor.

Alegațiile apărării că instanța de fond a pus la baza sentinței de condamnare probe inadmisibile, cum ar fi: procesele-verbale de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014 și procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video din 28.12.2014 sunt irelevante.

Astfel, potrivit procesului-verbal din 12.05.2015 de prezentare a materialelor de urmărire penală învinutului și apărătorului său, după luarea cunoștinței de materialele urmăririi penale, Awawdi Abd El Aziz Tarek, Abo Salah Asem Abd

Elwahab și apărătorul Denis Lesnic au avut anumite obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, solicitând scoaterea lui Awawdi Abd El Aziz Tarek de sub urmărire penală în legătură cu lipsa faptei infracționale, iar apărătorul Natalia Pruteanu, în interesele inculpatului Abo Salah Asem Abd Elwahab, nu a avut careva obiecții referitor la efectuarea urmăririi penale, poziția apărării în partea nominalizată fiind neîntemeiată, deoarece avocații și inculpații n-au abordat nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, în termenul prevăzut de lege, adică la terminarea urmăririi penale, iar instanța de apel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, nici nu are temei și suport legal pentru a declara nule aceste acte procedurale or, verificarea legalității acestora ține de competența procurorului ierarhic superior, iar potrivit art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală, plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție de către bănuit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alți participanți la proces sau de către alte persoane drepturile și interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege.

Elocventă în acest sens este și jurisprudența CtEDO, conform căreia probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil. Astfel, în cazul Schenk c. Elveției, Curtea a precizat că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, din motiv că nu a fost ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor în termenii și modul stabilit prin lege.

Prin urmare, critica apărării privind aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestora a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, este neîntemeiată, deoarece instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpații, părțile vătămate, a cercetat probele administrate la dosar, dând citire proceselor-verbale și altor documente, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpaților. Or, instanța de fond a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu.

Totodată, la aprecierea probelor, judecătorii sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Astfel, nu a fost stabilită nici o discordanță între cele reținute de instanța de fond și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În același timp, instanța de fond corect le-a aplicat inculpaților Awawdeh Muhammad Majed, Awawdi Abd El Aziz Tarek și Abo Salah Asem Abd Elwahab pedeapsa sub formă de amendă, ținând cont că aceștia au comis infracțiuni ce atentează la relațiile sociale cu privire la ordinea publică, de caracterul și gradul de

pericol social al infracțiunilor, că acestea au fost săvârșite intenționat, că inculpații nu au recunoscut vina și nu au reparat prejudiciul moral, nu au antecedente penale și corect a considerat că corectarea lor este posibilă în condiții nonprivative de libertate, cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1000 unități convenționale.

Însă, soluția instanței de fond privind admiterea parțială a acțiunii civile este nefondată or, dauna morală nu poate fi încasată în mod solidar, ci din contul fiecărui inculpat în parte.

În corespundere cu practica CtEDO privitor la modul de încasare a prejudiciului moral și cu prevederile art. 1423 Cod civil, conform căruia, mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanța judecătorească reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului (dacă vinovăția este condiție a răspunderii) și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța judecătorească, luând în considerație circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul (locul, timpul, vârsta etc.), precum și statutul social al persoanei vătămate. Mărimea prejudiciului moral nu depinde de mărimea prejudiciului material.

Or, dauna morală se exprimă prin faptul că părțile vătămate Kar S., XXXX X, Stanciu I. și Kar N. au suportat mari suferințe morale și dureri fizice, în urma prejudiciului cauzat prin infracțiune de către inculpații Awawdeh Muhammad Majed, Awawdi Abd El Aziz Tarek și Abo Salah Asem Abd Elwahab exprimate prin vătămări corporale, s-au aflat la tratament, au avut suferințe morale.

5. Avocata Natalia Pruteanu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek să fie achitați, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

Recurenta a invocat că potrivit art. 94 Cod de procedură penală, urmează a fi declarate ca probe inadmisibile procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014, prin care XXXXX X l-a recunoscut pe inculpatul Abo Salah Asem drept persoana care l-a lovit pe Kar N. și procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014, prin care XXXXX X l-a recunoscut pe inculpatul Awawdi Abd El Aziz Tarek or, în ședința de judecată Stanciu I. și XXXXX X au confirmat că actele respective nu au fost semnate de ultima.

Nu a fost efectuată nici expertiza privind confirmarea identității persoanelor din imagini, fiind utilizată sintagma *persoane asemănătoare cu*.

Instanța de fond și-a motivat sentința prin vizionarea imaginilor, fără a specifica care segment din aceste imagini demonstrează acțiunile întreprinse de inculpați și care au fost aceste acțiuni.

Astfel că, motivarea de la pct. 44 al sentinței nu se referă la inculpații Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek, ci la acțiunile întreprinse de o persoană asemănătoare cu inculpatul Awawdeh Muhammad Majed, iar în instanța de apel nu au fost vizualizate imaginile video, fiind preluată expunerea instanței de fond, în circumstanțele în care instanța de apel a respins cererea apărării privind vizualizarea înregistrările video.

Conform procesului-verbal de prezentare învinuitului și apărătorului său a materialelor de urmărire penală nu au fost reproduse înregistrările video, acestea fiind vizualizate în instanța de fond de pe un suport prezentat de acuzare, fiind imposibilă vizionarea lor de pe disc.

Declarațiile părților vătămate că nu au semnat procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 27.05.2014 au fost făcute în instanța de fond și nu în cadrul urmăririi penale, respectiv, urmează a fi aplicate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

În același timp, a fost stabilită și prezența circumstanței atenuante - săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, aceasta nefiind luată în considerare de instanța de fond, iar instanța de apel nici nu s-a expus asupra acestui capăt de cerere.

Mai mult, acțiunea civilă urma a fi respinsă pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpați.

A fost omis și faptul că la momentul examinării cauzei în apel, partea vătămată Stanciu I. era decedată, iar instanța de apel nu a recunoscut un succesor al părții vătămate.

Prejudiciul moral în mărime de 30.000 lei este exagerat în raport cu circumstanțele cauzei, fiind stabilit că părțile vătămate erau în stare de ebrietate alcoolică, una din părțile vătămate fiind însărcinată, erau însoțite de un minor la ora 04.00 într-un bar, unde se consuma alcool și narghilea, în cazuri similare, fiind dispusă încasarea unor sume mult mai mici.

La fel, a fost dispusă ilegal încasarea sumei de 3500 lei pentru fiecare parte vătămată, cu titlu de cheltuieli judiciare or, acestea nu întrunesc cumulativ condițiile prevăzute de art. 96 Cod de procedură civilă.

Totodată, nu au fost administrate probe legale care ar demonstra că inculpații au întreprins acțiunile pentru care au fost condamnați.

Iar, în cazul în care ar fi fost demonstrată vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate, pedeapsa aplicată lui Awawdi Abd El Aziz Tarek urma a fi redusă în temeiul art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, ținând cont de faptul că i-a fost încălcat dreptul la libertate, acesta fiind deținut ilegal în stare de arest.

Instanțele de fond și de apel nu și-au motivat soluția de respingere a argumentelor apărării privind emiterea unei sentințe de achitare în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, că fapta nu a fost săvârșită de inculpați, acest fapt fiind demonstrat atât prin probele apărării, cât și ale acuzării.

Având în vedere și contradicțiile apărute între declarațiile părților vătămate și ale martorului Zavtoni A., instanțele de fond și de apel urmau să țină cont de prevederile art. 8 Cod de procedură penală.

În drept, recursul este bazat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal

concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar și că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelurile apărării nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se

atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpaților, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lor infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Kar S., XXXXX X, Stanciu I. și Kar N., care au indicat direct la inculpați, relatând coerent și fără dubii că anume aceste persoane le-au agresat fizic, încălcând grosolan ordinea publică, deci declarațiile lor, inclusiv cele oferite în cadrul procedurii de recunoaștere a inculpaților după fotografie, sunt veridice; raportul de expertiză medico-legală nr. 2217/D din 23.09.2014 că la Stanciu I. s-au depistate vătămări corporale neînsemnate; raportul de expertiză medico-legală nr. 2216/D din 18.09.2014, că la Kar N. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate; raportul de expertiză medico-legală nr. 1218/D din 18.09.2014 că la Kar S. au fost depistate vătămări corporale neînsemnate; informațiile 903 din 11.05.2014 că la 11.05.2014 Kar S. și XXXXX X au beneficiat de asistență medicală; informația 902, că la 11.05.2014, ora 04.25, în barul „King Kong” a avut loc o bătaie; procesele-verbale de recunoaștere a persoanei; procesul-verbal de examinare a înregistrărilor video și vizualizarea nemijlocită a acestora în cadrul ședinței de judecată prin care se atestă participarea inculpaților în actul de huliganism care a avut loc la 11.05.2014, ora 04.25 pe str. V. Pârcălab 52, mun. Chișinău, în barul „King Kong”, acestea coroborând cu declarațiile părților vătămate și ale martorului Zavtoni A., or, potrivit înregistrării video din camera de luat vederi nr. 2, recunoscută și anexată în calitate de corp delict, la 11.05.2014, ora 04.16.53 persoana asemănătoare cu Awawdeh Muhammad Majed ia ceva de pe masă și aruncă spre locul unde stăteau persoanele asemănătoare cu Stanciu I., XXXXX X, Kar S. și Kar N., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele de fond și de apel indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal (pct. 2. - 5. din decizie).

Totodată, la stabilirea pedepsei instanțele de fond și de apel just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpaților în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

În același timp, instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind mărimea prejudiciului material și moral cauzat părților vătămate.

Or, conform prevederile art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte. ***Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată*** în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. ***Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată***, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în

art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Natalia Pruteanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 28 aprilie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2017, în privința inculpaților Abo Salah Asem Abd Elwahab și Awawdi Abd El Aziz Tarek, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 mai 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco